

OTOCI VJERE

Negdje na otvorenom oceanu vlada mrkla noć.

Ali, tama nije jedino što je putnicima prodrlo do koštane srži. Orkanski vjetar nemilosrdno bičuje podatnu mu površinu oceana i... svojom je silom nagoni da se prkosno uzdiže u zrak - stvarajući valove zastrašujuće snage i visine.

Siloviti vjetar je, svoju družicu iz mladih dana - tešku i gustu kišu - pozvao da se u snazi... nadmeću.

A kiša uvidjevši da se zavijajući vjetar, njenoj nemoći, surovo u lice cereka, noseći je kud on hoće, hitno pozva snažniju braću u pomoć - strijelovite munje i zaglušujuće gromove.

SMRTONOSNI KVARTET... vjetar, kiša, munje i gromovi!

Svi četvoro po svojoj prirodi veličanstveni, udružili su se da mjere snage, a pri tom je svaki grčevito nastojao uložiti vlastiti maksimum.

Da bi dokazali svoju nadmoć, potražili su bojno polje na kojem bi se to najlakše očitovalo.

Usmjerili su se, ne na neki nejak cvijetić, već na prepreku koja je ponosno mirovala ostavljajući dojam duboke, unutarne snage i vječitog postojanja - na nepreglednu površinu oceana.

Divlje zavijanje vjetra... zaslijepujuće munje... nezaustavljivo štropotanje kiše i zaglušujuće gromovi, parali su, ne samo površinu oceana i noćnu tamu, već i srca putnika broda, koji se... igrom slučaja... baš tada, našao na otvorenoj pučini.

A ti prirodni konkurenti, - munje, vjetar, kiša i gromovi- ugledavši velik i čvrst brod, odjednom se odlučise udružiti. Nije ih više zanimalo tko je moćniji! Nisu više željeli slomiti dostojanstvo jedan drugom, već nekom sasvim trećem.

Tom zadivljujućem pompeznom brodu, remek djelu ljudskih ruku, koji od svog rođenja, neumorno nastoji prkositi svakom od njih.

Elementi prirode su započeli svoj smrtonosni ples oko preoceanskog diva, a posebno zadovoljstvo su nalazili u njegovom poskakivanju na uskovitlanoj vodi.

Udaran, bacan, bičevan - hrabro se nastojao oduprijeti podivljalom kvartetu.

Putnici, ispunjeni paničnim strahom, čvrsto se držeći za neki stabilan predmet, ostavljali su dojam voštanih figura. Srce im je u grudima tako divlje kucalo, da

im je mozak prestao funkcionirati. Uslijedila je totalna ukočenost! Tu i tamo bi ljudski vrisak za tren nadjačao vrislove pobiješnjele prirode. Lomljava predmeta, bučni udarci valova i vrtoglavo ljuljanje navodili su na pomisao:

"Ovo je kraj!"

Odjednom kao da se nešto čuje!

Da, bio je to glas kapetana kroz mikrofona. Ali, mikrofona samo napola funkcionira! Što on to kaže? On nam pokušava nešto prenijeti! I tada, prije nego je teško krčenje zavladao mikrofonom, sasvim razgovijetno se čulo uzbuđeno ponavljanje jedne, jedine riječi: **"OTOOOOOK! OTOOOOK!"**

Na ovom mjestu bih vas pozvala da se uključimo u jedan drugi program i za tu svrhu pročitajmo biblijski tekst u **Izaiji 41:1-4 ...**

Upitajmo se za trenutak;

- ***tko su ti "biblijski otoci" o kojima prorok Izaija govori?***
- ***Koga i što su predstavljali ti "duhovni otoci" u prijašnjim vremenima i koga i što predstavljaju danas?***
- ***Što odlikuje te "otoke vjere"?***

Razmislimo!!!

Kao što se otoci, sa svih strana okruženi vodom, usred vode, dali jezera, mora ili oceana nalaze, tako se i ti **duhovni otoci** nalaze usred **duhovnog mora**.

U Bibliji se susrećemo sa **otocima vjere** koji su se i najžešćim olujama s uspjehom odupirali?

Hajde da se samo nekih prisjetimo:

- **Noa**- kojeg su svi ismijavali i držali za luđaka dok je gradio lađu,
- **Abrahama**-u gnijezdu idolopoklonika,
- **Mojsija**- koji se odriče faraonske slave i trona,
- **Danijela**- vjernog slugu u srcu babilonskog carstva,
- **Jeremije, Petra, Ivana, Pavla**... itd. itd.

- ***Pa koja je to tajna snaga, koja im je usred zmijskog gnijezda ili lavlje grube, omogućavala postojanost, nepokolebljivost i duhovnu neuništivost vjere u živoga Boga?***
- ***Kakvi su to bili otoci vjere, koji su se mogli i najbijesnijim sotonskim olujama oduprijeti?***

Ne samo da su se **odupirali**, već su i sva šibanja vjetrova i sve udarce podivljalih valova **hrabro podnosili**. Ni jedna, ni **prirodna**, a ni, **natprirodna** sila ih **nije**, kad je ona to htjela, mogla zbrisati s **površine "duhovne" zemaljske kugle?**

- **Šta vi mislite ima li otoka koji tonu, pa i potonu?** (Ima npr. Atlantida)
- **Koji je dakle, osnovni razlog potanjanja jednog otoka?**

Odgovor nije težak! **Prekid kompaktne povezanosti sa tlom, koje ga je nosilo!**

- **Ali što može jedan tako fatalan prekid prouzrokovati?**

Otoci se, poput nas ljudi, sastoje od jedne **vidljive površine** koja je izložena svakom oku i - od **ostatka** koji je uglavnom sakriven.

Ako je taj vidljivi, kao i nevidljivi dio **čvrsto povezan sa matičnim tlom**, ako su oni jedinstvena cjelina, tada je vrlo teško zamisliti da bi kiše ili vjetrovi šibanjem po površini mogli dovesti do pucanja te sigurne veze. Kiše i vjetrovi mogu - ovisno o njihovoj učestalosti i intenzitetu - uglavnom djelovati **na formu** vanjskog izgleda.

U velikoj većini slučajeva je prekid sa bazom otoka prouzrokovan upravo onim, **što ljudsko oko ne može vidjeti**. Možda nekim podvodnim potresom, tektonskim pomicanjem geoloških slojeva, nekim snažnim strujama ili do rascjepa dolazi možda čak i samo zbog vlastite nekvalitete ili poroznosti materijala.

- **Stoga upitajmo još jednom, koja je bila uloga tih ponositih "otoka vjere" u prošlosti-tj. vjernih slugu božjih,**
- **i koju ulogu oni nose u ovoj zadnjoj epohi ljudskog postojanja - u epohi najvećih... najžešćih i najstravičnijih prirodnih i duhovnih strujanja i potresa, zloga, dakle u ovoj našoj epohi u kojoj mi sada živimo?**

To ćemo najprije odgonetnuti, ako usmjerimo pažnju na riječi **Onoga** koji je svoje vjerne slugue pozvao u život.

I Bog kaže u prvom stihu: **"Umuknite preda mnom, otoci."**

Što znači: **"Šuteći slušajte me, čekajte na moja uputstva!" Nemojte nikakve odluke bez mene donositi. Ne pokušavajte bezglavo činiti djela misleći da mi služite. Dok stojite preda me zaboravite sve ostalo, utihnite kako bi mogli nesmetano čuti moj glas.**

Takvim riječima ukazuje silni Gospod na **duboku ozbiljnost i važnost svojih namjera** sa nama i kroz nas.

Noa, Abraham, Mojsije, Ilija, Danijel, Ivan Krstitelj...svi oni su „umuknuli“...utihnuli pred **suverenim REGENTOM svemira**... slušali što im kaže i tek onda poslušno sprovodili Božji nalog u djelo.

- ***A, da li mi znamo što ovo zapovijedno upozorenje Božje "Umuknite preda mnom otoci" znači?***
- ***Jesmo li mi naučili šuteći slušati glas Svevišnjega?***
- ***Čeznemo li uopće za tim da čujemo glas živoga BOGA, stvoritelja našega?***
- ***Želimo li mi Njegova uputstva?***
- ***Molimo li se uopće za takvu vrstu prisne, ljubavne veze... veze u kojoj nećemo mi voditi i gospodariti, već biti vođeni nauzvišenijim umom svemira?***

Naše vrijeme je prepuno tempa, strke i smetenosti. Samo još rijetki mogu slušati, šutjeti, biti mirni i razmišljati o tome što im Bog govori. A, još je manji broj onih, koji moгу i ustrajati u šutnji, dok im Bog priča.

- ***Pa, zbog čega je to tako?***

- Nije li možda zato, što se velikoj većini kršćana srce, ispunjeno privlačnošću babilonskih ponuda, još uvijek i to dobrovoljno nalazi u babilonskom metežu?

- Nije li točno, da veliki broj ne želi dugo slušati što Bog govori jer bi se inače morao odreći mnogih navodnih užitaka, a naposljetku i samoga sebe, te bi se morao pokoriti i dozvoliti da mu Bog izmijeni, kako život tako i karakter?

- Nije li činjenica da neki čak i samog sebe uvjere da je sve izglađeno time što Bogu godinama pišu ispričnice sa sadržajem 'prosto nemam vremena'...nemam vremena za molitvu...proučavanje...misioniranje...da Bože, ti sam vidis život moj, ja prosto nemam vremena za tebe?

- Nije li tužna istina da Bog dolazi na red, tek onda, kada se sve ostalo za ovaj - ***babilonski svijet*** - obavi?

Draga braćo i sestre, mi bi se morali jednom zauvijek osloboditi od tih "tisuću stvari" koje sve obećavaju, ali ništa ne ostavljaju!

Mi bi se trebali osloboditi od robovanja vlastitom EGU... od duhovne neodgojenosti... duhovne nehigijene... koju nadoknađujemo dernjavom i izgovaranjem praznih riječi i... konačno se u potpunosti okrenuti Onome, koji nam sve želi dati - sve što trebamo!

Mi još uvijek možemo držati puno do naših skrivenih želja i navika, do toga da smo ovakvi kakvi jesmo sebi dovoljno dobri... ili pak da baš zato što smo takvi kakvi jesmo sebe mrzimo, a time činimo sami sebe nesposobnima voljeti... ali ne zaboravimo da smo u svemu tome samo praporci i zvečeca zvona... da smo otoci, porozni i loše kvalitete...da smo otoci koji sasvim sigurno tonu... jer samo Bog... BOG U NAMA... daje našoj ličnosti postojanu snagu i dubinu božanskih kvaliteta.

Vjernik ovog vremena je uglavnom mnogim sponama: opravdanim i neopravdanim, dobrim i lošim, korisnim i beskorisnim, vezan za ovaj svijet, a i jako dinamičan, pun aktivnosti i... pun nemira. I zato možda pita:

- **"Što trebam još činiti osim što sam se krstio i time javno deklarirao za Krista...što dolazim na Bogoslužje...dajem desetinu i milosni dar... jutarnje i (možda) večernje molitve?"**

A, tada mu Bog daje jedan, za njega razočaravajući odgovor: "**Ti, malovjerniče...a kako bi bilo da ti meni daš ono što sam ja tebi dao...srce...ljubav...i život svoj? Ono što je najvažnije ne predaješ mi, a svojom formalnošću misliš postati stanom duha moga. Hej, stani na tren ! Osvrni se! Utihni i osluškuj ne bi li me sreo i čuo glas moj, jer samo, ako me cijelim srcem tražiš...ja ću se dati naći, ne juri tako kroz život jer će te raniti, iscijediti, izžvakati i naposljetku kao gubitnika, ispljunuti. Zato... čekaj na mene, vjeruj mi...ja, Bog tvoj...ja ću te znati kroz tvoj život sigurno voditi!!!"**

"Da čekam na tebe? Kako ti to misliš? Kako se to, Bože, na tebe čeka? Zar ne vidiš koliko imam obaveza, tereta, prepreka, udaraca, neprijatelja, a vremena premalo? Ne gubim li pri tom dragocijeno vrijeme, ako se sam ne potrudim i iz petnih žila ne napregnem riješiti vlastite obaveze i probleme? Nije li krajnje vrijeme da mi Ti, Bože, rukom skloniš sve prepreke i nedostatke, da mi pokloniš uspjehe... pothvate... djela... blagoslov, tako da bi i drugi vidjeli da sam ja s tobom, tada bih imao daleko više vremena za tebe?"

A, onda Bog odgovara: "**Svi planovi, veliki i mali i sva djela velika i mala, koja čovjek čini vlastitom snagom, donose samo nesreću, ako nisu iz mene potekli i sa mnom nastali. Ja sam Alfa i Omega i zato, ako želiš moje blagoslove, onda me pusti da budem početak i svršetak svake tvoje misli...tvojih riječi...namjera...djela tvojih.. Predaj mi sve što jesi i sve što je tvoje u moje ruke i ja ću te u ovom uzavrelom vremenu učiniti čvrstim otokom vjere."**

Da, draga braćo i sestre, zar nismo svi mi očevici, da se danas na našoj planeti mnogo toga događa. Top aktualnosti ubrzano zamjenjuju jedna drugu... informacije prosto bruje... krize se redaju... planovi razvijaju, a ništa ne biva bolje, pa je li sve izmaklo Božjoj kontroli.

Ili je to stoga, što se te bezbrojne aktivnosti i to u svim društvenim slojevima uglavnom odvijaju **bez ljubavi i bez Boga**, na kraju nanose čovječanstvu više štete nego li koristi.

"STANI ! ČEKAJ NA MENE!" ... Tako je veliki i dobri... dobri Bog govorio prije, a tako govori i danas.

Samo onda, kad **Ijubimo Boga svim srcem svojim...**

kad nam je **Krist radost i utvrda naša...**

onda kad smo se **odrekli egoistične i samodopadljive Adamove prirode** u nama... samo onda kad smo **kršteni Duhom sa visine...**

samo tada smo **ispunjeni Božjom ljubavi...** Božjim **svjetlom** i Njegovom **istinom** i samo kroz takve može **sam Gospod činiti djela**, koja će kako **danas**, tako i za **cijelu vječnost donijeti blagoslove.**

Bez obzira koliko nam se čini da je neko djelo dobro, **ako je bez Boga učinjeno onda moramo zapamtiti, da ćemo ono dobro... učiniti lošim, a ono loše... još lošijim!**

"***STANI ! ČEKAJ NA MENE!***"... tako govori živi Bog meni i tebi. Čujemo li ga kako nas zove !?

Svjedoci smo raznih pokreta, organizacija i moćnih vladara, koji sve moguće poduzimaju, kako bi savladali svoje probleme ili pak zavladali tuđim.

Ali, što kaže Bog na kraju 1. Stiha iz početnog Izaijinog teksta: **"Zajedno pristupimo sudu!"**, a u drugom prijevodu glasi: **"Hajdemo da se sudimo!"**

- ***Što to znači!?!***
- ***Kako to svemogući Bog misli "Hajdemo da se sudimo"?***
- ***Koga On to poziva da se s njime sudi?***

Za dijete Božje, ova izjava nije zastrašujuća, već utješna, jer mu Nebeski Otac kaže:

"Ne boj se! Ja sam Bog tvoj... i ja sam pravedan. Svaka nepravda koja je tebi ili bilo kojem drugom, mom stvoru nanijeta, meni je nanijeta... i stupiće i nepravda i nepravednik preda me, pred mojim sudskim prijestoljem. Ti „samo stani i čekaj na mene“... ti se ne moraš osvećivati, a niti da svo zlo iskorijeniš nije tvoje... jer ti to ni ne možeš! U svemu... u dobru i u zlu „čekaj na mene“... ja sam BOG i moja je zadnja riječ."

Umirujućim glasom Otac govori svojem dijjetetu dalje: ***"Rat... nasilje... hladni egoizam... bezbožnost -s jedne strane- i iskrivljena pobožnost -s druge strane- sve to će se množiti i trajati će sve do kraja vremena. Ne plaši se od nepravde koja će se tebi ili zemlji tvojoj dogoditi, ali je ni sam ne čini! Živi tako, da možeš opstati preda mnom."***

Nije nam na odmet, da se uvijek nanovo prisjetimo, da smo za svoje **misli, namjere, riječi i djela odgovorni**, a pogotovo onda kada smo definitivno shvatili, da Sotona može samo tim kanalima djelovati.

Po proročkoj riječi proroka Danijela znamo da je Božji istraživački sud već odavno započeo, a isto tako znamo da su, **ne zakoni i zapovijedi zemaljskog prava**, već **Božji zakoni i zapovijedi**, mjerilo po kojem će se **sve i svatko mjeriti.**

Pročitajmo 2 stih: **"Tko je podigao s Istoka onog kog u korak prati Pobjeda? Tko mu izručuje narode i kraljeve podlaže? Prah su pod mačem njegovim, ko pljevu ih njegov luk raspršuje."**

Onome, koji je **VJEČNA POBJEDA**, koji će doći s **Nebesnog Istoka, da NJEMU** će biti svi narodi i kraljevi zemaljski izručeni.

Isusova Božanska pravednost je **mač vječite Istine**, koji će zauvijek **odvojiti svijetlost od tame, pravednike od nepravednika.**

Mi znamo da će On doći kao sudac i kao kralj i da će u vječnosti kraljevati.

Ali naš Bog i sada kraljuje! Kao što Psalm 97:1 potvrđuje: **"Jahve kraljuje: neka kliče zemlja, nek se vesele otoci mnogi!"**

I danas ima On u svome narodu otoke vjere, koji se vesele, koji nepokolebljivo prkose svim udarima i ponosno svjedoče o **jedinstvu i sili koja ih veže za sigurno tlo, za temelj...za stijenu čvrstu.**

To su otoci koji se ne skrivaju, koji svima žele pokazati da bi već davno potonuli ili otplivali da nemaju čvrsto tlo. Ponekad ih silni valovi i iznenadni vihuri protresu do samih temelja, a tada čuju glas svog vjernog pratioca: **"Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti, podupirem te pobjedničkom desnicom."** Izaija 41:10

Da, kao što su otoci usred mora izloženi čudima prirode, tako smo i mi **duhovni otoci vjere** usred uskovitlanog duhovnog mora, okruženi nevjerom i izloženi čudima zlog Sotone.

Kao što postoje otoci obučeni u ruho prekrasnog zelenila, puni ljepote i života, isto tako želi dragi Bog svoje sluge učiniti **svjedocima punim NJEGOVOG života... NJEGOVE ljubavi... NJEGOVOG duha i privlačnim za druge.**

Ali, u prirodi postoje takođe i otoci koji iz daleka nude odmor, a tek iz bliza se dade zaključiti da nemaju ni jednu zelenu travku, već goli krš, koji može još samo za zmije i škorpione biti interesantan.

U prirodi postoje otoci veliki i mali, oštiri i oblihi rubova, bijeli i žuti, crveni i tamni, pojedinačni i sasvim osamljeni i u grupi. U prirodi svaki otok bez obzira na svoju površinu, ostaje otok samo onoliko dugo koliko je čvrsto vezan sa onim tlom iz kojeg je proistekao ili nije nadolazećom plimom preplavljen. Ali kao što rekoh na početku, kod snažijih oluja i potresa mnogi se odcijepi od matice i... nestaju.

Mi, koji se smatramo otocima vjere, ustvari još ni nismo doživjeli prava nevremena. Tu i tamo po neka kišica ili vjetrovi ili prolazna oluja. Ali onako pošteno do temelja prodrmani... to još nismo bili... to tek slijedi.

Mi svi koji smo ovdje, za sada se još uvijek, po tom vanjskom, vidljivom dijelu, zovemo otocima vjere... ali dokle ćemo to biti i hoćemo li to i do kraja ostati?

- ***Kakve će biti oluje kroz koje će svatko od nas morati proći?***
- ***Hoćemo li se grčevito držati za IZVOR NAŠEG ŽIVOTA bez obzira na oštro šibanje vjetra i grmljavine?***
- ***Hoće li naš Spasitelj, u odnosu na otoke vjere iz prošlosti, imati druge kriterije kod ispitivanja naše povezanosti s Njim?***

Odgovor nalazimo u Izaiji 41:4 „***Tko je to učinio i izvršio? Onaj koji od iskona zove naraštaje, ja, Jahve, koji sam prvi i bit ću OVAJ ISTI s posljednjima!***“

- ***Što nam to veliki Bog poručuje?***

Kaže nam, da će s nama **posljednjima** biti isti kao i sa onima prije nas.

Znate li da za razliku od prirodnog otoka, ***otok vjere*** može provjeriti kvalitetu svoje veze?

Neminovno i mjerodavno je da svim srcem voli i žudi za ISUSOM... za Njegovom ljubavi blizinom... Njegovim Karakterom... Njegovim stopama... Njegovim rukama... Njegovim putem... Njegovim naukom, a pri tom će uputstva i znanje koje će dobiti biti čudotvorna. Nije Salomon uzalud u Izrekama 15:14 rekao: ***"Razumno srce traži znanje, a bezumnička se usta bave ludošću."***

Nanovo rođeni kršćanin je gladan Božjeg Duha i samo ta glad pomiješana s ljubavlju ka svome Spasitelju stvara neraskidive spona s Gospodom, koje nikakve kosmičke oluje neće moći raskinuti.

Vratimo se za trenutak putnicima broda s početka propovjedi, koji su u svom paralizirajućem strahu pred prijetećom smrću, sasvim razgovjetno čuli glas kapetana koji je uzbuđeno ponavljao **"otoook, otoook!"**

Oni nisu znali gdje ga je kapetan otkrio i koliko dalek je taj otok bio, ali sama pomisao na čvrsto tlo pod nogama, djelovala je poput čarobnog štapića. Usprkos tome što su znali da je pod ovim uvjetima nemoguće odmah napustiti brod, sasvim umirujuće je bilo znati da je sigurno i čvrsto tlo tu negdje u blizini. I odjednom su ga ugledali... otok je bio tu... svjetlo se dalo prilično jasno rasaznati.

Uprtog pogleda na spasonosni otok, osjećali su kako nada u srcu raste i kako se umrtvljena volja budi, da izdrže ostatak vremena kušnje i na čvstom tlu hrabro čekaju da oluja prođe. Da se još jedanput poslužim mudrim Salomonom koji je u Izrekama 10:25 rekao: ***"Kad oluja prohuja, opakoga nestane, a pravednik ima temelj vječni."***

STANITE I ČEKAJTE NA MENE, DJECO MOJA! Kaže nam naš Gospod i Bog, koji želi da mu se svatko od nas bezrezervno preda... da mu bezuvjetno vjerujemo i ništa ne učinimo bez Njegovog uputstva, vodstva, i bez njegovog SV.duha, da bismo mogli postati jedan takav **zeleni otok vjere**, kojem će se, kad ga ugledaju, mnogi veseliti, a pogotovo oni, koji su puni unutarnjeg straha, tjeskobe i bola, oni koji su doživjeli brodolom i izgubili svaku nadu...

Draga braćo i sestre, ona djeca Božja, koja su naučila za vrijeme **zatišja i sunčanih dana** tražiti i slušati Božji glas, ta će djeca zasigurno i **usred divljeg duhovnog orkana** imati **sigurnog vodiča i zaštitnika**.

Oni će biti među onima, koji će pogleda uprtog u svog Izbavitelja... u svoj vječni temelj, čuti njegove riječi koje nalazimo u Izaiji 51:5 ***"Brzo će stići pravda moja, moje će spasenje doći kao svijetlost. Moja će mišica suditi narodima. Mene očekuju otoci i u moju se mišicu uzdaju."***

Iz iskustva znamo, kad nas neko očekuje i **raduje** se našem dolasku, tada radost ispunjava i naše vlastito srce.

Zar nije divno znati kako Isus čezne za nama i kako se u srcu raduje kad cijelom svemiru kaže:

"MENE OČEKUJU OTOCI MOJI!"...

...i zato... hajde braćo i sestre... u ime IMANUELA... BOGA koji je s nama... budimo čvrsti otoci... otoci ŽIVE VJERE... svi mi... otoci KRISTOVI... u ime KRALJA SVEMIRA... budimo otoci vjere našeg, zadnjeg vremena... otoci SLAVE NJEGOVE... budimo to ti i ja!

AMEN

Rabby RUGOVAC